

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 07 0 U 016541 25 Uvp
Sarajevo, 16.01.2025. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jahjaefendić Jasmina, kao predsjednika vijeća, Danilović Edine i Ajanović-Selimović Amele, kao članova vijeća, te Dizdar Vrabac Belme kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja J.M. iz B., R S., zastupanog po punomoćniku Karadeglić Branku, advokatu iz Čapljine, protiv akta broj: UPII-09-04-25-16/19 od 25.03.2019. godine, tuženog Ministarstva građenja i prostornog uređenja HNK/Ž, Mostar, u upravnoj stvari dostave rješenja, odlučujući o zahtjevu tužitelja za vanredno preispitivanje sudske odluke podnesenom protiv presude Kantonalnog suda u Mostaru, broj: 07 0 U 016541 19 U od 26.09.2022. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 16.01.2025. godine, donio je

P R E S U D U

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se uvažava, presuda Kantonalnog suda u Mostaru, broj: 07 0 U 016541 19 U od 26.09.2022. godine se preinačava i rješava:

Tužba tužitelja se uvažava, osporeno rješenje tuženog organa broj: UPII-09-04-25-16/19 od 25.03.2019. godine i prvostepeno rješenje Službe opće uprave općine Čapljina, broj: 02-25-87/19-1 od 11.02.2019. godine se poništavaju i predmet vraća prvostepenom organu na ponovno rješavanje.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Kantonalnog suda u Mostaru, broj: 07 0 U 016541 19 U od 26.09.2022. godine, odbijena je tužba tužitelja, kao i zahtjev tužitelja za naknadu troškova postupka, podnesena protiv osporenog rješenja tuženog, broj i datum navedeni u uvodu ove presude, kojim je odbijena njegova žalba izjavljena protiv prvostepenog rješenja Službe opće uprave općine Čapljina, broj: 02-25-87/19-1 od 11.02.2019. godine. Tim prvostepenim rješenjem je odbijen kao neosnovan zahtjev tužitelja za dostavu rješenja Odjela opće uprave i kulture općine Čapljina, broj: 02-372-339/1 od 20.05.2003. godine.

Zahtjevom za vanredno preispitivanje sudske odluke tužitelj pobija presudu prvostepenog suda zbog povrede pravila postupka koje su bile od uticaja na rješavanje ove upravne stvari. U zahtjevu ističe da sud na proizvoljan način smatra da je dostava prvostepenog rješenja tužitelju bila zakonita i pravilna, bez utvrđivanja relevantnih činjenica; da rješenje Odjela opće uprave i kulture općine Čapljina, broj: 02-372-339/1 od 20.05.2003. godine tužitelj nije nikada primio i da je za isto saznao od drugih lica i odmah tražio njegovo dostavljanje; da dostava nije izvršena u skladu sa odredbom člana 95. stav 1. i 3. Zakona o upravnom postupku, te člana 83. Zakona o upravnom postupku; da se prvostepeni sud nije osvrnuo na navode iz tužbe kojima je istaknuto da donosilac prvostepenog rješenja nije postupio po uputama upravne inspekcije u pravcu utvrđivanja svih činjenica koje su važne za donošenje rješenja, a da je zapisnik od 16.11.2018. godine sačinjen bez prisustva tužitelja, što je sve suprotno odredbi

člana 74. stav 3. Zakona o upravnom postupku, kao i drugi navodi, pa je predložio da se zahtjev uvaži, a pobijana presuda preinači na način da se tužba uvaži, osporeno i prvostepeno rješenje ponište i da sud riješi upravnu stvar tako što će naložiti upravnom organu da tužitelju u skladu sa zakonom dostavi rješenje broj: 02-372-339/1 od 20.05.2003. godine, ili da pobijanu presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje.

Tuženi nije dostavio odgovor na zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke do donošenja ove presude.

Ovaj sud je na osnovu člana 45. Zakona o upravnim sporovima ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine", broj: 9/05) ispitao zakonitost pobijane presude u granicama zahtjeva i povreda propisa iz člana 41. stav 2. tog zakona, pa je odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Prema podacima iz spisa predmeta i obrazloženja pobijane presude proizilazi da je postupajući po zahtjevu tužitelja od 13.07.1999.godine prvostepeni organ, Odjel opće uprave i kulture općine Čapljina donio rješenje broj: 02-372-339/1 od 20.05.2003. godine kojim je odbijen zahtjev tužitelja za potvrđivanje stanarskog prava na stanu u ulici A. bb, ulaz I, sprat I, stan broj 3 - trosoban i za vraćanje u posjed istog (tačka 1. dispozitiva rješenja), s tim da se predmetni stan stavlja na raspolaganje Federalnom ministarstvu (tačka 2. dispozitiva rješenja), te da žalba ne zadržava izvršenje rješenja (tačka 3. dispozitiva rješenja). Dana 03.07.2018. godine tužitelj se pismenim podneskom obratio Službi opće uprave općine Čapljina, navodeći da je od drugih osoba saznao da je doneseno rješenje broj: 02-372-339/1 od 20.05.2003. godine, koje on nije primio, ta da je nakon saznanja za isto i uvida njegovog punomoćnika u predmetni spis i dostavnicu koja se odnosi na predmetno rješenje utvrdio da dostava nije izvršena na zakoni način. Na ovaj podnesak, prvostepeni organ se očitovao podneskom broj: 02-25-4358/18-1 od 09.07.2018. godine, u kojem je navedeno da nema potrebe za dostavljanjem rješenja jer je dostava istog izvršena uredno preporučenom pošiljkom na adresu podnositelja navedenu u zahtjevu za povrat stana u posjed, nakon čega je po zahtjevu tužitelja upravna inspekcija izvršila pregled spisa predmeta, o čemu je sačinjen Zapisnik broj: 03-04-14-577/18 od 31.10.2018. godine u kojem je konstatovao da u spisu u kojem je doneseno predmetno rješenje broj: 02-372-339/1 od 20.05.2003. godine postoji dostavnica o uručenju istog na adresi koju je tužitelj naveo u svom zahtjevu, a koja je potisna od strane J.B.. Nakon toga je rješenjem Sektora upravne inspekcije HNŽ/K Mostar, broj: 03-04-577/18 od 02.11.2018. godine naloženo višem stručnom saradniku V.M. i šefu Službe opće uprave općine Čapljina da u okviru svojih ovlaštenja u roku od 15 dana računajući od dana prijema ovog rješenja provedu postupak utvrđivanja činjenica i okolnosti koje se odnose na urednu dostavu rješenja od 20.05.2003. godine te da donesu odgovarajući akt. Postupajući po tom rješenju, prvostepeni organ je donio prvostepeno rješenje od 11.02.2019. godine kojim je odbijen prijedlog tužitelja za dostavu rješenja od 20.05.2003. godine, a rješavajući po žalbi tužitelja izjavljenoj protiv prvostepenog rješenja, tuženi je donio osporeno rješenje od 25.03.2019.godine kojim se žalba odbija, cijeneći da je dostava rješenja od 20.05.2003.godine izvršna uredno preporučenom pošiljkom na adresu tužitelja koja je navedena u zahtjevu za povrat stana, da je na povratnici o dostavljanju pismena vidljiv pečat i datum odredišne pošte B., 30.05.2003. godine, kao i potpis primatelja rješenja J.B., kćerke tužitelja, koju je tužitelj u svom zahtjevu za povrat stana naveo kao člana njegovog porodičnog domaćinstva. Tužitelj je protiv osporenog rješenja pokrenuo upravni spor, pa je prvostepeni sud pobijanom presudom odbio njegovu tužbu, pozivajući se na odredbu člana 83. stav 1. Zakona o upravnom postupku, ali cijeneći da je u konkretnom slučaju tužitelj tražio dostavu rješenja od 20.05.2003. godine nakon 15 godina, iako je isto prema pečatu pošte u B. uručeno njegovoj kćerci J.B., da je iz okolnosti slučaja jasno da je tužitelj znao za doneseno

rješenje i njegov sadržaj, te se ima smatrati da ovakva situacija upodobljava lično izvršenu dostavu.

Po ocjeni ovog Suda, pobijana presuda, kao i rješenja upravnih organa su doneseni uz povredu pravila postupka.

Naime, odredbom člana 83. stav 1. Zakona o upravnom postupku (Službene novine Federacije BiH, broj: 2/98, 48/99 i 61/22) propisano je da se dostavljanje mora izvršiti lično osobi kojoj je pismeno namijenjeno kad je takvo dostavljanje određeno ovim zakonom ili drugim propisom, kada od dana dostavljanja počinje teći rok koji se po zakonu ne može produžavati, ili kad to odredi organ koji je naredio dostavljanje. Stavom 2. istog člana je propisano da kada se osoba kojoj se dostavljanje ima osobno izvršiti ne zatekne u stanu, odnosno na radnom mjestu, ili se u odvjatničkom uredu ne zatekne ni osoba koja je u njoj zaposlena, dostavljač će se obavijestiti kada i na kom mjestu ga može naći, pa će mu kod koje od osoba navedenih u članku 84. ovog zakona, ostaviti pismeno obavještenje da određeni dan i sat bude u svom stanu, odnosno na radnom mjestu, radi primanja pismena. Ako i poslije toga dostavljač ne zatekne osobu kojoj se dostavljanje ima izvršiti, dostavljač će postupiti na način propisan u članku 86. ovog zakona, i tada se smatra da je dostavljanje izvršeno.

Odredbom člana 84. Zakona o upravnom postupku je propisano da kada se osoba kojoj se dostavljanje ima izvršiti, ne zatekne u svom stanu, dostavljanje se vrši predajom pismena nekom od odraslih članova njegovog domaćinstva, a ako se ni oni ne zateknu u stanu, pismeno se može predati susjedu, ako on na to pristane.

Obzirom da se u konkretnom slučaju radilo o uručenju prvostepenog rješenja, te da rok za žalbu protiv istog počinje teći od dana uručenja, to je dostava morala biti izvršena u skladu sa naprijed citiranom odredbom člana 83. stav 2. Zakona o upravnom postupku, odnosno pošto rješenje nije uručeno lično tužitelju, dostava se mogla smatrati urednom samo ako se dostavljač, pošto nije zatekao tužitelja lično na adresi, obavijestio kada i na kojem mjestu ga može naći, te mu kod kćerke koja je bila prisutna ostavio pismeno obavještenje da određeni dan i sat bude u svom stanu, pa tek ako i poslije toga ne zatekne tužitelja lično, može postupiti na način propisan u članu 86. Zakona o upravnom postupku, i tada bi se smatralo da je dostavljanje izvršeno. Stoga, kako je dostavljač uručio rješenje kćerci tužitelja, ne postupajući na naprijed navedeni način, to niti prvostepeni sud, a niti tuženi i prvostepeni organ, nisu mogli ocijeniti da je uručenje rješenja izvršeno na zakonit način, te odbiti tužitelja sa zahtjevom da mu se isto uruči.

Pored toga, ovaj sud takođe cijeni da je prvostepeni sud nezakonito postupio kada je ocijenio pravilnom i zakonitom odluku tuženog i prvostepenog organa kojom je odbijen zahtjev tužitelja da mu se uruči rješenje od 20.05.2003. godine, uz obrazloženje da je tužitelj zbog proteka roka i okolnosti slučaja morao znati za doneseno rješenje i njegov sadržaj, te je na osnovu takve pretpostavke donio zaključak da se može smatrati da je tužitelju rješenje od 20.05.2003. godine uručeno zakonito. Naime, u Odluci Ustavnog suda BiH, broj: AP-3598/20 od 23.05.2022. godine, zauzeto je stanovište da se odluka apelanta ne može odbaciti kao neblagovremena na osnovu hipotetičkih saznanja i eventualno posrednim saznanjem za odluku, ako nema dokaza o izvršenom neposrednom uručenju odluke, a kod činjenice da je rok za podnošenje pravnog lijeka propisan od dana dostavljanja stranci.

Imajući u vidu naprijed navedeno, ovaj Sud je na osnovu člana 46. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima, zahtjev tužitelja za vanredno preispitivanje sudske odluke uvažio,

pobijanu presudu preinačio tako što je tužbu uvažio, osporeno i prvostepeno rješenje poništio, te predmet vratio prvostepenom organu na ponovni postupak, u kome će prvostepeni organ vodeći računa o razlozima ove presude, donijeti pravilno i zakonito rješenje.

Zapisničar
Dizdar Vrabac Belma, s.r.

Predsjednik vijeća
Jahjaefendić Jasmin, s.r.